

COUNTRY PLES V ČERČANECH

Jednoho dne letošního roku se mi ozvala kamarádka Kája s tím, jestli bych nechtěla jet do Čerčan na country ples. Zarazilo mě to, protože vím, že Kája country nemusí. Vysvětlením bylo, že jde o akci, kterou konají její kamarádi z „Posázavského Pacifiku.“ Jako vždy jsem byla ráda, že nemusím náročně shánět doprovod a někam se dostanu. Navíc jsem Káju díky jejímu časovému vytížení dlouho neviděla a bylo mi jasné, že s ní nuda rozhodně nebude. Proto jsem bez váhání souhlasila.

Pobavila jsem se už jen při telefonátu s ní, protože mi sdělila: „Tak fajn, ale hůl si asi ani neber, tu nebudeš potřebovat.“

„Cože???“

„No tam hůl mít nebudeš.“

„V neznámém prostředí? A jak se tam asi budu pohybovat?“

„No tam prostě hůl vůbec nevytáhneš, rozumíš! A jak tam budeš chodit? – No máš přece mě.“

Při představě, jak se v neznámu, ač s doprovodem plácám a přizabívám o každý schod, roh,...atp. jsem se rozchechtala.

„No co se směješ, klidně tu hůl nech rovnou doma.“

Nevěřila jsem, že mě Kája opravdu plánuje zmrzačit: „Já vím, že si ze mě děláš srandu.“

„No nedělám. Jestli si jí vezmeš, tak ti jí seberu.“

Můj smích sílil. Po chvilkovém rozhovoru v tomto stylu jsme se rozloučily.

V den akce mě Kája v domluvený čas vyzvedla, naložila jsem se do jejího auta, a jelo se směr Čerčany. Když jsme kousek od kulturáku, ve kterém se akce konala dávaly u benzínky pauzu – já na občerstvení a Kája na cigaretu, opravdu mi zabavila hůl a já věděla, že začíná být sranda.

V průběhu večera jsem si asi dvakrát zatancovala a po jejím několikátém vzdálení se ven si zakouřit jsem se rozhodla jí šetřit zdraví a schovala jsem jí zapalovač, který

měla na stole. Bohužel ani její akci konající kamarádi nebyli nekuřáci a tak v nich našla záchranu. Proto jsem se rozhodla schovat zapalovač i jednomu z nich, od kterého si ho půjčovala. Před odchodem z akce jsem zapalovače vrátila, přičemž mě Kája s úsměvem počastovala pár slušnými jmény, čemuž jsme se obě zasmály.

„No co, ty si mi zabavila hůl, já tobě zapalovač no.“ Argumentovala jsem svůj čin.

Zpáteční cesta už moc veselá nebyla, protože na Káje byla znát únava a tak jsem jí radši nechala soustředit na trasu.

Ta akce, kterou jsem přežila kupodivu bez modřin, každopádně neměla chybu a věřím, že s Kájou časem zase něco podnikneme, bohužel už to bude muset být bez cesty autem., alespoň tím Kájiným.

Příkládám vám z večera pár fotek ke zhlédnutí.

Vaše Petra

V Praze 11. 11. 2015

Příloha: fotografie

